

TARBIJAVAILDUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-03060-013
Otsuse kuupäev	2. juuli 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Margus Kingisepp, liikmed Arno Sillat, Martin Simmermann
Tarbija	
Kaupleja	OÜ FIM AUTO, 12945250
Tarbija nõue	Lepingust taganemise nõue
Asja läbivaatamise aeg	18. juuni 2020

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija nõue. Kauplejal hüvitada 1605 eurot.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud 16.03.2020 Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 15.04.2020.

Avalduse kohaselt ostis tarbija 03.02.2020 kauplejalt sõiduki Volkswagen Sharan 2002.a (VIN-kood WVWZZZ7MZ3V028985) hinnaga 1500 eurot. Paari päeva pärast ilmnisid vead mootori ja piduritega, kuid kaupleja vastuse kohaselt oli auto üleandmisel korras.

Tarbija avalduse kohaselt selgus mõne päeva pärast, kui ta autoga hooldusesse pöördus, et autol on probleemid nii mootori, kui ka piduritega, kuigi tarbijale öeldi ostumomendil, et auto on korras ja mingeid lisakulutusi ei vaja. Selle teeninduses käigu kohta tarbijal dokument puudub, sest ta ei teadnud seda võtta.

Tarbija pöördus alguses suuliselt kaupleja poole, kuid tarbija sõnul probleemi lahendamisest keelduti ja 11.02.2020.a esitas tarbija kauplejale kirjaliku pretensiooni, millele ei vastatud.

Tarbija käis autoga 19.02.2020.a Pilotwerk OÜ-s, kus tehti autole hooldus summas 100 eurot ja öeldi, et auto on halvas seisukorras ja vajab põhjalikku remonti (mootori ja pidurite).

Hiljem 09.04.2020.a näitas tarbija autot ka Autogaas Servis OÜ-s, kelle poolt väljastatud dokumendi kohaselt vajab auto erinevaid töid (tagumise supporti vahetus, mootoripadi, mootori remont, rooliotsad, žarniirid, nukkvõll, pidurid jne) ning tarbijale tehti hinnapakumine summas 703.32 eurot. Diagnostika eest maksis tarbija 75 eurot, lisaks pidi ta auto teenindusse viima puksiiriga 30 euro eest.

Algselt soovis tarbija remondikulude hüvitamist, kuid hetkel soovib ta auto tagastada.

15.04.2020 edastas komisjoni sekretariaadi (edaspidi Sekretariaat) ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale seisukoha võtmiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele 27.04.2020 saadetud kirjaga, milles keeldub nõude rahuldamisest seetõttu, et auto oli müügi hetkel sõidukõlbulik.

Vaidluse läbivaatamise ettevalmistamise käigus pooled lahenduseni ei jõudnud.

Tarbija nõue: Auto tagastamine ja raha tagastus summas 1736.72 eurot.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja viitas vastuses tarbija pretensioonile müügilepingu punktile 3, mille kohaselt oli tarbijal võimalus autoga müügieelselt tutvuda. Kaupleja on seisukohal, et müügi momendil oli auto korras. Lisaks ei tea kaupleja enda sõnul, kuidas vahepeal autot kasutatud on.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 03.02.2020 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 218 lg 2 järgi vastutab tarbijalemüügi puhul müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale. Tarbijalemüügi puhul eeldatakse VÕS § 218 lg 2 järgi, et kuue kuu jooksul asja

ostjale üleandmise päevast ilmnenud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Seega lasub asja üleandmisest kuue kuu möödumiseni ilmnenud puuduse korral asja lepingutingimustele vastavuse tõendamiskoormus müüjal. Ka kasutatud kauba suhtes kehtivad VÕS § 218 lg 2 nõuded, s.h. 2-aastane pretensiooni esitamise tähtaeg.

Tarbija esitas kauplejale pretensiooni nädal pärast sõiduki kättesaamist 11.02.2020. Sellisel juhul lasub sõiduki lepingutingimustele vastavuse tõendamiskoormus kauplejal.

Komisjon kontrollis, kas tarbijal esineb õiguslik alus lepingust taganemiseks seetõttu, et asi ei vasta lepingutingimustele.

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 9 lg 1 kohaselt peab kaup vastama kehtestatud nõuetele, olema sihipärasel kasutamisel ohutu tarbija elule, tervisele ja varale ning selliste omadustega, mida tarbija tavaliselt õigustatult eeldab. Tarbijale müüdav kaup peab vastama lepingutingimustele võlaõigusseaduses sätestatu kohaselt.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 217 lg 1 ja lg 2 p 1 kohaselt peab ostjale üleantav asi vastama lepingutingimustele ja sealhulgas ka kvaliteedi osas.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 217 lg 2 p 6 kohaselt ei vasta asi lepingutingimustele, kui tarbijalemüügi puhul ei ole asi seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel.

Komisjon asus asja materjalidega tutvumise järel seisukohale, et tarbija võis mõistlikult eeldada autolt neid omadusi, mida kaupleja oli lubanud. Kaupleja poolt avaldatust lähtudes võis tarbija mõistlikult eeldada, et auto on sõidukorras ja ei vaja lisakulutuste tegemist. Asja materjalidest nähtub, et auto ei olnud remonti vajava mootori ja pidurite tõttu sõidukorras (seda tõendab Autogaas Servis OÜ defektide diagnostika akt 09.04.2020).

Ilmnenud puuduste tõttu ei vastanud auto lepingutingimustele.

Kaupleja ei ole komisjonile esitanud tõendeid, mis lükkaks ümber VÕS § 218 lg 2 tuleneva auto lepingutingimustele mittevastavuse eelduse selle üleandmise ajal. Kaupleja ei ole ka tõendanud, et tarbija oli teadlik mootori ja pidurite puudustest müügilepingu sõlmimise hetkel.

Komisjon leidis, et kaupleja oli lepingutingimustele mittevastava auto üleandmisega rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses. Lepingu rikkumisest tulenevalt on tarbijal õigus kasutada VÕS § 101 toodud õiguskaitsevahendeid..

VÕS § 116 lg 1 kohaselt lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine).

VÕS § 223 lg 1 kohaselt loetakse müüjat müügilepingut oluliselt rikkunuks muu hulgas ka siis, kui asja parandamine või asendamine ei ole võimalik või ebaõnnestub või kui müüja keeldub õigustamatult asja parandamast või asendamast või ei tee seda mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et kaupleja ei olnud autot viinud lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul pärast talle lepingutingimustele mittevastavusest teatamist (11.02.2020).

VÕS § 223 lg 3 kohaselt käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud juhul ei pea ostja määrama müüjale tema kohustuse täitmiseks käesoleva seaduse §-s 114 nimetatud täiendavat tähtaega ning võib muu hulgas lepingust taganeda.

Eeltoodust tulenevalt oli tarbijal õigus kaupleja poolse olulise lepingurikkumise tõttu lepingust taganeda.

Lepingust taganemise korral võib VÕS § 189 lg 1 järgi kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt, kusjuures vastavalt kohaldatakse võlaõigusseaduse §-s 111 sätestatud. Tagastatavalt rahalt tuleb tasuda intressi raha saamisest alates.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb alus nõuda kauplejalt lepingu rikkumisega seotud kahju hüvitamist.

VÕS § 115 lg 1 kohaselt juhul, kui võlgnik rikub kohustust, võib võlausaldaja koos kohustuse täitmisega või selle asemel nõuda võlgnikult kohustuse rikkumisega tekitatud kahju hüvitamist, välja arvatud juhul, kui võlgnik kohustuse rikkumise eest ei vastuta või kui kahju ei kuulu seadusest tulenevalt muul põhjusel hüvitamisele.

VÕS § 128 lg 3 kohaselt hõlmab otsene varaline kahju muu hulgas kahju tekitamisega seoses kantud või tulevikus kantavad mõistlikud kulud, sealhulgas mõistlikud kulud kahju ärahoidmiseks või vähendamiseks ja hüvitise saamiseks, muu hulgas kahju kindlaks tegemiseks ja kahju hüvitamisega seotud nõuete esitamiseks.

Eeltoodud sätetele tuginedes leidis komisjon, et tarbija kahjuhüvitusnõue vigade tuvastamiseks tehtud kulude hüvitamiseks (diagnostika) summas 75 eurot on põhjendatud. Põhjendatuks võib lugeda ka puksiiri kasutamise kulu summas 30 eurot, kuivõrd autol avaldunud probleemide tõttu oli puksiiri kasutamine vajalik.

Kokku kuulub hüvitamisele 1605 eurot.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

Martin Simmermann

Arno Sillat

/allkirjastatud digitaalselt/